

עין משפט
נר מצוה

יד:

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

מסורת הש"ס

(א) חמש חמשים ס"ח
(ב) חמשים לא, (ג) נקמן ט"ז,
(ד) שפטים ע"ג, (ד) ש"ך לע"כ,
(ה) וכל המנחה דף כ"ג,
(ו) ח"י הפ"ה, ז'ק"א (ו) ז'ק"א
מ"ו.

הגהות הב"ח
(א) רש"י ד"ה קבלה וכו'
זריקה הפ"ה ופ"ה פ"ה
הנך דמרחקין שפטים:
גליון הש"ס
תוס' ד"ה הברכה וכו'
סלימא ספלימא לעיל דף כ
ע"א:

מוסף רש"י
לאכול חצי זית מחלה זו
וחצי זית מחלה זו. למחר
שזה כשר. להקטיר
אלמורץ ולאכול כשר דהא לא
חשב אלא חצי פסלה חצי
ממיר (ש"ך ט"ז) ויגל
בקומץ ולא בלבונה.
הקטרת קומץ חשב על
השירים וקמ"ט. בהקטרת
המנחה שני מחירין י"ב.
קומץ והלוגים, וכן הקטיר
את המנחה במנחה טעם
והאחד בחקיקה (ג"מ ט"ז)
על מנת לאכול מן השירים
למחר (ש"מ ט"ז). עד
שישגול בכל המנחה.
הקטרת אחר מין מחיר
הוא ליתבא מין הקטרת
מכירו (ו'קמ"ג ט"ז).

י א מ"י ט"ו המלכות
ספיקות הלכה י'
יא ב ג מ"י ט"ו מל'
ספיקות הלכה י'
יב ד מ"י ט"ו המלכות
מתיין ומשפטי כל ט'
יו (ו"ו) המלכות ספיקות הל'
יג:

שיטה מקובצת
(א) במנחת מאפה מהו. גליון
במנחת מאפה שהיה עושה
הוא מחירין ואחרי קומץ
טורו מן אמורי כיון שקומץ
לשעמו חוץ דמי ומותר ר'
וימי אל קומץ דמי דמי כה
שני מים ריקין והמנחה
פליג ר' יוסף דרמה חמלה
שחייב עליה פיגול אם היא
ניבחה ואם אינה ניבחה ספק
כרת כחולין. תו"ת: (א) ב' כב
מערבא אות מ' נבחה:
(ג) מוכרין כבש ימי אורב כבש
הכריז: (ד) ה"ה ל' כ"ט:
(ה) במחירין חיי גופי ניהו
כך כל המנחה וזו וליפיל קמי'
כיו' ורשמיפות דמי גמא
ניהו: (ו) פ' ט"ו דהבחה
באת מנחה. ס"א דכל
המנחות באת עשר עשר
המנחה ומחיריה עשר חלות
מטין אחד וזה נמת מאפה
מטי מיינן אורב כו':
(ז) קמי' לה דאמרי מבאי
מחנה חלות המנחה ריקין:
(ח) מיינן הייא פליגי:
(ט) דהיינו והפסול אותו ר'
נחקק: (י) קומץ בריה אמו
מחבת בשעת הקטרת והיא
המנחה: (יא) לבונה והיא
הפסול: כו' בהקטרת לבונה
דריקין: (יג) כבש נמי
דאמרי: (יד) משום דאיכא:
(טו) שאם פיגל קומץ
בהקטרת קומץ חייב
שירים והבית חייב
בקומץ או בהקטרת קומץ
פיגל בשירים נחקק:
(טז) דאיכא קומץ דמנחה:
(יז) ערוך הוא: (יח) תיבת
גמרא לפני זריקה נחקק:
(יט) מתיין מ"י אבל כו':
(כ) ט"ו רש"י לא פירש כו'.

הבתוב עשאו גוף אחד. דכמי
(ויקרא כג) תצילו לתם
מטפה והכמו עשאו שני גופין
דכמי (סס) שמים שני עשונים
וסדרים לתם הפנים ילפינן משמי
הלחם אפי' למאן דלא יליף * מלתא
ממתקא דהכא דמו אהדי עפי בא'
פיגל בנחמיה תורה מהו. הוא
הקין דהוא מני למנעו
נרקיקי מיר ט"ש שני מיינן:
שחיטה וזריקה תרווייהו מתירין
הן. פירש בקומץ טעמו
השחיטה מקדשת את הדם ואמרינן
כסוף פירקין דכא לקדש ככא להמיר
דמי וכו' קבלה נמי מקדשת את הדם
ככלי שרת לאו פירכא הוא דהא כסוף
מקדשא ליה כדאמרינן כסוף פירקין:
כגן

מיפגלי הכא דחשיב בהו בזיבה גופה לא
כ"ש אלא א"ר יוחנן ה"ט דרבי יוסי
הכתוב עשאו גוף אחד והכתוב עשאו שני גופין
גוף אחד דמעכבי שני גופין דאמר
רחמנא הא לחודה עבידא והא לחודה עבידא
עריביהו מתערבין דהכתוב עשאו גוף אחד
פלגינהו מיפגלי דהכתוב עשאו שני גופין
בעי רבי יוחנן פיגול בלחמי תורה מהו
א' במנחת מאפה מהו תנא ליה רב תחילא
ב' ממערבא * וכן אתה אומר בלחמי תורה וכן
אתה אומר במנחת מאפה ת"ר * בשעת
שחיטה חישב לאכול חצי זית ושפעת זריקה
חישב לאכול חצי זית פיגול מפני ששחיטה
וזריקה מצטרפין איכא דאמרי שחיטה וזריקה
דתרווייהו מתירין אין קבלה והולכה לא
ואיכא דאמרי הנך דמרחקן וכ"ש :הני
דמקרבין איני והא תני לוי ארבע עבודות אין מצטרפות לפיגול שחיטה וזריקה
קבלה והולכה אמר רבא ל"ק הא רבי הא רבנן דתנאי השוחט את הכבש
לאכול חצי זית מחלה זו וכן חיבור לאכול חצי זית מחלה זו רבי אומר אומר
אני שוה כשר א"ל א"ל א"ל אימור רשמעת ליה לרבי חצי מתיר וחצי אכילה כולו
מתיר וחצי אכילה מן שמעת ליה א"ל רבא בר רב חנינא לאבי וא' אית ליה
לרבי כולו מתיר וחצי אכילה לגזור חצי מתיר וחצי אכילה אמו כולו מתיר
וחצי אכילה דהא רבי יוסי גזר ורבנן גזרי ר' יוסי גזר דתנן להקטיר לבונה
למחר רבי יוסי אומר פסול ואין בו כרת וחכ"א פיגול וחייבין עליה כרת ורבנן
נמי גזרי * דתנן פיגול בקומץ ולא בלבונה בלבונה ולא בקומץ ר"מ אומר פיגול
וחייבין עליו כרת וחכ"א אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר א"ל הכי השתא
בשלא תתם גזר רבי יוסי קומץ דלבונה אמו קומץ דמנחה רבנן גזרי קומץ
אמו קומץ דמנחת חוטא ולבונה אמו לבונה בהא כבויכין * כבשים נמי כבש
אמו כבש בחיור בוך אמו בוך בחיור אלא הכא מי איכא חצי מתיר וחצי
אכילה בעלמא דליקום וליגור הכי נמי מסתברא דטעמא דרבנן משה"ה הוא
דקתני סיפא מודים חכמים לר"מ במנחת חוטא ומנחת קואות שאם פיגל בקומץ
שפיגול וחייבין עליה כרת שהקומץ הוא המתיר הא למה לי למיתנא כלל
פשיטא מי איכא מתיר אחרינא אלא לאו הא קמ"ל דטעמא דקומץ משום
דאיכא קומץ דמנחת חוטא דדמי ליה: **מתני'** * נטמאת אחת מן החלות או
אחד מן הסדרים רבי יהודה אומר שניהם יצאו לבית השריפה שאין קרבן ציבור
חלוק וחכמים אומרים * הטמא בטומאתו והטהור יאכל: **גמ'** * א"ר אלעזר
מחלוקת לפני זריקה אבל לאחר זריקה דברי הכל הטמא בטומאתו והטהור יאכל
ולפני זריקה במאי פליגי אמר רב פפא בצייץ מרצה על אכילות קא מיפגלי
רבנן

לרבי כולו מסיר וחצי אכילה. מנטרפין לסיגול: ליגור חצי מסיר וחצי אכילה. דליפסול אמו כולו
רבי יוסי גזר. במתני' (לפ"ד דף י"ג) בהקומץ את המנחה ע"מ להקטיר לבונה למחר ואמר פסול ואע"ג דאין בו פיגול דגזר ליה אטו
פיגול: ורבנן. נמי במתני' דקמי' פיגול בהקטרת קומץ ע"מ לאכול שירים למחר ולא פיגול בהקטרת לבונה: ר"מ אומר פיגול.
השירים דלית ליה מפגלן בשעת עבודה חצי ממיר: וס"א אין בו כרס כו'. כרת הוא דליכא אכל פסול הוא מלאכול דגורין אטו כרת
ורבי אומר לעיל (עמוד ב) כה"פ כשר: קומץ דלבונה אטו הקטרת קומץ דמנחה. דדמי להדדי ובקומץ ע"מ להקטיר קומצה למחר
מודה רבי יוסי דפיגול הוא: ורבנן נמי יא דגורי. דתפסול מנחה במחשך כשירת קומץ יא': **דמנחה חוטא.** דהתם עבודה
שלימה היא ומפגלת: לבונה. נמי מחשך אשירים בשעת הקטרת לבונה יא' דה"ט לפלי רבנן למנחה גורה אטו מחשך בהקטרת לבונה
בזויכין דהתם פיגול גמור הוא שאין הקטרה אלא היא: כבש"ו. דאמרי רבנן במתני' (ט"ז) שחט אחד מן הכבשים לאכול ב' חלות למחר
או הקטיר אחד מן הבזויכין לאכול שני סדרים למחר דקאמרי רבנן אין זו כרת הא פסול איכא דגורי חד כבש אטו כבש חיבורי של
ישחוט שניהם במחשבה דהתם פיגול בכל הממיר וכן בזויכין כולהו הך גזירות יא' דאיכא בעלמא דדמי להו היי פיגול: **אבל הכא.**
בחצי ממיר וחצי אכילה דרבי מי איכא חצי ממיר וחצי אכילה בעלמא פיגול דנגזור הכא אטו התם: **מ"ש'** הוא. דמנחתו פיגול
דדמי להו: דקמי' **סיפא.** דמתני' (ט"ז) דפיגול בקומץ ולא בלבונה מודים חכמים כו' שאם יא' חישב בקומץ או בהקטרת קומץ פיגול
כשירים: הא קא משמע לן דטעמא. דלפלי רבנן במחשך בשעת הקטרת קומץ דמנחה נדבה משום הכי הוא דאיכא יא' דמנחת
חוטא דדמי ליה שהם מודים שהוא פיגול: **ב"רנ'** שאין קרבן לציבור חלוק. הכי מסתברא דגמרא (ט"ז) תלמוד ערוך יא' בפיו
של רבי יהודה שגנאה מרכזו שאין קרבן לציבור חלוק ואם נפסל חצי נפסל כולו: יא' **ב"ב'** לפני זריקה. נטמאת אחת מן
החלות של עצרת וכלהם הפנים לפני הקטרת בזויכין: יא' **אבל לאחר זריקה.** דזריקה מעלייתא הוא (הוא) דברי הכל כו':
רבנן